

KUNGA OTRĀ ATNĀKŠANA

1 Mūsu Debesu Tēvs, nākot pie Tevis šovakar šajā jaukajā Kunga Jēzus Vārdā, mēs esam tik laimīgi tuvoties šiem svētajiem svētkiem, zinot, ka tie stāsta par visievērojamāko laiku šeit uz zemes – kad tika atnests tas pilnīgais Upuris, lai nabaga pazudušie grēcinieki varētu kļūt brīvi un viņiem būtu šī varenā cerība, kura šodien ir mūsu sirdīs, ka reiz Viņš atkal atnāks. Un šovakar, nākot pie šīs kanceles, ejot cauri durvīm, es izdzirdēju to seno dziesmu: “Mums būs tā lielā pulcēšanās nedēļa, pirmie desmit gadu tūkstoši,” tas atsauc atmiņā, kā pirms daudziem gadiem mēs pulcējāmies kopā šeit dievnamā, vēl pirms sākās tā lielā atmoda pa visu pasauli. Un Tēvs, Dievs, mums vienkārši šīs domas ir dārgas.

2 Un mūsu dvēsele acīmredzami priecājas, ka šodien mēs atkal esam sanākuši kopā, lai sāktu vēl vienu no tām vecmodīgajām atmodām, kad grēcinieki sauc pēc žēlastības un kad atkritējs atkal nokārto visu ar Dievu. Un galvenā Persona šajās sanāksmēs ir Svētais Gars, kurš pārņem kontroli un valda, un caur Vārdu atnes mums Dzīvības Maizi. Un mēs lūdzam, lai Viņš kalpo mums katru vakaru šajā atmodā, dziedina slimos un tos, kuriem ir vajadzība; lai dara svētu katru ticīgo, un lai pagodinās caur šiem pūliņiem, kurus mēs darām. Jo, Tēvs Dievs, mēs lūdzam to tikai Viņa Vārda godam un slavai. Āmen.

3 Šādi es piepildu solījumu, kuru es devu pirms vienpadsmit gadiem. Man ilgi nesanāca to izdarīt, lai visbeidzot atkal būtu dievnamā atmodas dievkalpojuma. Un tā, mēs zinām, ka mūsu nelielajā dievnamā nav pietiekami daudz vietas atmodas dievkalpojumiem, taču nākamās dažus vakarus mēs vienkārši šeit saspiedīsimies, kā vien varēsīm, Dieva slavai.

4 Un man patīk sanāksme draudzē. Mēs esam novadījuši tās daudzās vietās: stadionos un zem klajas debess, un arēnās; taču, kad tu dari to draudzē, tas ir kaut kā citādāk. Šķiet, ka sadraudzība ir patīkamāka, tuvāka, kad atrodi draudzē. Tur tajās arēnās, pasaulīgās vietās, mēs esam pateicīgi par iespēju tur atrasties, taču šķiet, ka tu jūti nomāktību, tādu kā dēmonisku spēku, caur ko tev ir jāizlaužas, pirms vispār sāksies atmoda. Un turklāt, kad tu atnāc uz draudzi, tā ir vieta, kur mājā Dievs; tu atnāc uz Viņa namu, lai būtu sanāksmē.

5 Un tā, šodien mēs priecājamies, redzot daudzas pazīstamas sejas, kuras es redzēju pirms daudziem gadiem, pabeigdams savu kalpošanu šeit dievnamā. Es šeit redzu brāli Greimu un brāli Kurtisu, un māsu Endži, un māsu Gertiju, lūk, un brāli Koksū, un māsu Koksū, un, ak, jūsu ir tik daudz; māsa Spensera un brālis Spensers, un jūs visi esat šeit. Mēs tik ļoti priecājamies. Mamma, Sloteras kundze un šis brālis, jūsu joprojām ir tik daudz. Cik daudzi no jums ir šeit kopš tiem laikiem, kad mēs sākām, tas ir, kopš es aizbraucu, lai tā atmoda ietu tālāk? Paskatīsimies uz jūsu rokām. Tās šovakar ir pa visu draudzi, tikai paskatieties uz tām rokām! Tas ir ļoti jauki.

6 Un tā, mēs zinām, ka atmoda atnāk tikai no Svētā Gara. Tieši Viņš atnes atmodu. Un paši mēs to izdarīt nevaram, mēs varam tikai pielikt piepūli, bet ir vajadzīgs, lai Dievs to piepūli svētī, un mēs ticam, ka Viņš to izdarīs.

7 Kad mēs bijām ceļā, es sacīju savai sievai... Man šodien pat nesanāca pavakariņot. Esmu ļoti aizņemts. Vakar tikai divos dienā es uzvilku kreklu, bet piecēlos jau no rīta. Tas ir telefona zvanu dēļ. Un tieši divos pazvanīja steidzamā jautājumā par doktoru Semu Ederu no Luisvilas. Un kad... Bet vēl tik daudz citu zvanu, un tie veterāni. Tas viens, kurš ir slimnīcā, sacīja: “Nu, mēs gaidījām un gaidījām. Ellē, droši vien, nav sliktāk par šīm ciešanām, gaidīšanu.” Un vienkārši saucieni un raudas no visurienes, simtiem kalpotāju.

8 Un patiešām, mēs dzīvojam vienā no varenākajām dienām, kādas vien šī pasaule ir pazinusi, vienā no varenākajiem laikiem. Un es tik ļoti priecājos, redzot cilvēku sirdīs slāpes saņemt vairāk no Dieva.

9 Un tā, man uz sirds ir...es lūdzos, lai tā būtu Dieva griba. Un, starp citu, tur aizmugurē stāv

daži cilvēki. Varbūt... Mums šeit ir vieta, neliels sols, vai mēs kaut kā varētu izmantot to solu? Dažas kundzes vai vēl kāds, kas stāv tur beigās, varbūt mēs varētu... Nu, daži no tiem vai vēl kāds, lūdzu, nāciet šurp uz priekšu un apsēdieties šeit uz sola, šeit priekšā. Varbūt... Brāli Ben, mēs priecājamies, ka esi šeit, pēdējo reizi mēs ar tevi redzējamies Sanfernando ielejā, Kalifornijā, pirms dažām nedēļām. Un šeit ir vietas, ja gribat atnākt, jūs, tie, kas stāvat tur beigās. Un tā, ja gribat atnākt šurp, nu, nāciet tik šurp. Vēl ir papildus vietas šeit uz platformas un vēl dažas papildus vietas šeit, bet viņus apsēdinās aiz altāra. Mēs gribam, lai jums būtu pēc iespējas ērtāk.

10 Un es pateicu savai sievai, ka esmu devis sev solījumu, ka ar Dieva palīdzību es netieksos pēc garas kalpošanas, es gribu runāt kādas trīsdesmit minūtes, ja Tas Kungs ļaus. Un tas pats par sevi būs brīnums, jo es...es vienkārši nespēju tā ātri sākt... [Sanāksme smejas-Tulk.] ...taču man vienkārši ir jāpacenšas, jo... Un turklāt nākamajā reizē mēs...tas ir, rītvakar...

Šovakar mana tēma ir: “*Tā Kunga otrā atnākšana.*”

11 Bet rītvakar ir vakarēdiena vakars, un es gribu runāt par Vakarēdienu no Vecās Derības skatupunkta. Un mēs... Rītvakar būs oficiālais vakarēdiena vakars, jo tas bija vakars, kad tika nodots mūsu Kungs. Un tas ir oficiālais vakarēdiena vakars. Bet pēc rītvakara kalpošanām, pēc parastās sludināšanas kalpošanas, pēc tam mums būs vakarēdiens. Un ikviens ir ielūgts nākt kopā ar mums un piedalīties šī godpilnā noteikuma izpildē, kuru mums atstāja mūsu Kungs Jēzus.

12 Bet pēc tam, nākamajā vakarā, ja būs Tā Kunga griba, tā kā tas būs krustā sišanas vakars, es gribu runāt no, iespējams, citādāka skatupunkta, nekā jūs dzirdēsiet pa radio, par *krustā sišanu*.

Bet pēc tam, sestdienas vakarā – *apbedīšana*.

13 Svētdienas rītā, pulksten sešos, saullēkta dievkalpojums. Pulksten deviņos būs kristības, ja būs ko kristīt, bet pēc tam rīta Lieldienu vēstījums.

14 Un svētdienas vakarā, ja Tā Kunga griba, mēs gaidām īsu vēstījumu par “augšāmcelšanās pierādījumu” un dziedināšanas dievkalpojumu. Parasts dziedināšanas dievkalpojums kā tie, kas notiek mūsu sanāksmēs, parastajās sanāksmēs, nākamsvētdien vakarā. Un, ja jūs nekad neesat to redzējuši un ja jūsu draugi nekad nav redzējuši skaidru pierādījumu par augšāmcelto Jēzu, es ceru, ka Viņš izdarīs tā, kā Viņš ir darījis sanāksmēs aizgājušajos gados: parādīsies šeit un darīs to pašu, ko Viņš darīja, kad bija šeit uz zemes. Un mēs gaidām to laiku, kas tuvojas.

15 Pareizi, nāciet uz priekšu un iekārtojieties pēc iespējas ērtāk. Un es nezinu, varbūt rītvakar mēs varēsīm kaut kur sameklēt kādus krēslus? Varbūt apbedīšanas birojā vai vēl kaut kur, varētu kaut kur sadabūt dažus papildus krēslus, lai, varbūt, izliktu tos pa malām. Mēs gribam, lai visiem būtu tik ērti, cik vien tas ir iespējams.

16 Cik daudzi no jums mīl To Kungu ar visu, kas ir jūsos? Tagad vienkārši vērsīsim mūsu labās jūtas pret Kristu un vienkārši skatīsimies. Mēs šeit neesam kādu ticības mācību dēļ; mēs šeit esam tāpēc, lai pielūgtu To Kungu. Un mēs uz šejieni ielūdzam visus, no jebkuras mācības, ādas krāsas, jebkura veida, tam visam šeit vienkārši nav nozīmes, mēs vienkārši nākam, lai pielūgtu To Kungu; un būs pusstunda vecmodīgās dziedāšanas un...pirms sāksies kalpošana. Un tā, rītvakar es centīšos sākt tieši tāpat kā šodien, precīzi, ja iespējams, pulksten astoņos, un atlaist pēc iespējas ātrāk, lai mēs varētu atkal atnākt nākamajā vakarā.

17 Un tā, visi ir laipni lūgti. Un, mūsu viesi, jūs esat vairāk kā gaidīti atnākt uz sadraudzību; un tikko kā beigsies kalpošana, jūs, kas nākat uz šo draudzi, noteikti paspiediet roku visiem, kam vien varēsiet. Vienkārši esiet... Vienkārši nolaidiet tagad tās barjeras un izbaudiet šo brīnišķīgo laiku. Un jūs pat nezināt, ko var izdarīt mūsu Kungs, tagad ir Lieldienu laiks, un mēs gaidām varenas lietas.

18 Un tā, šajā svētītajā Vārdā es gribu izlasīt tikai vienu pantu jeb pāris pantus no Lūkas

Evaņģēlija, no 15. nodaļas 8. panta:

Vai arī, kura sieva, ja tai ir desmit graši un tā vienu no tiem ir pazaudējusi, neaizdedzina sveci un neizmēž māju, rūpīgi meklēdama, līdz kamēr tā to atrod?

Un, atradusi to, tā sasauca savas draudzenes un kaimiņienes un saka: priecājieties ar mani, jo es savu grasi esmu atradusi, kuru biju pazaudējusi.

19 Lūk, var šķist, ka šī ir ļoti dīvaina Rakstu vieta tēmai par Otro Kristus Atnākšanu un...taču tā stāsta par Kristus Otro Atnākšanu. Un šī svarīgā tēma, kura šobrīd stāv mūsu priekšā, ir viena no vissvarīgākajām tēmām visos Svētajos Rakstos. Nav nekā svarīgāka par Kunga Jēzus Atnākšanu. Jo, ja Viņš neatnāk, mēs esam viltus liecinieki; mūsu mirušie, kas ir kapos, ir pazuduši, un mums vairs nav nekādas cerības, ja Jēzus neatnāk redzamā veidā otreiz. Un pašā...šajā gaismā, Otrās Atnākšanas gaismā tas bija tik svarīgi, ka šī svētā nedēļa, kas šobrīd tuvojas...ka Jēzus, kad Viņš tam tuvojās pirmajā reizē (tieši pirms krusta), Viņš ļoti maz runāja par Savu nāvi, apbedīšanu un augšāmcelšanos. Viņš vairāk runāja par Savu Otro Atnākšanu nekā par Savu nāvi, apbedīšanu un augšāmcelšanos. Tāpēc šādā gaismā šī tēma noteikti ir ļoti svarīga.

20 Vecajā Derībā...Vecajā Derībā ir daudzas reizes vairāk Rakstu vietu, kas attiecas uz Otro Kristus Atnākšanu nekā uz Pirmo Kristus Atnākšanu. Šobrīd, kad izpirkšana jau ir notikusi, viss cilvēcei paredzētais svinīgi balstās uz Otro Tā Kunga Atnākšanu.

21 Lūk, mums ir dažādas reliģijas un mums ir dažādi vadmotīvi, un dažādas teoloģijas, taču mūsu kristīgā reliģija nopietni pamatojas tikai uz nāvi, apbedīšanu un augšāmcelšanos, un uz Otro Tā Kunga Atnākšanu. Ak, tas ir svarīgs jautājums! Un tagad, kad mēs tuvojamies...es patiešām domāju, mēs jau dzīvojam Viņa Otrās Atnākšanas ēnās. Un cik nu es redzu to Rakstu gaismā, draudzei nav palikusi nekāda cerība, izņemot Otro Tā Kunga Atnākšanu. Pasaule, būdama savā mežonīgajā dēmoniskajā stāvoklī, ir pilnīgi izgājusi ārpus visu pasaules cilvēcisko organizāciju kontroles. Karaļi vairs nespēj noturēt savus padotos, tāpat diktatori nespēj noturēt savus padotos, demokrātija vairs nevar noturēt savus padotos, un vairs nav palikušas nekādas cerības, izņemot Kunga Jēzus Otro Atnākšanu.

22 Un neticīgajam un grēciniekam tas šobrīd ir visbriesmīgākais laiks, kāds vien ir redzēts, jo ļoti tuvu ir soda laiks. Bet ticīgajam tas ir vissvētīgākais laiks, jo viņa izpirkšana ir tuvu. Šodien uz zemes ir divas grupas: ticīgais un neticīgais. Tas Kungs atnāks, lai pieņemtu vienus, un Tas Kungs atnāks, lai nosodītu otru; Savā Atnākšanā Viņš vienus svētīs, bet otru nolādēs, kad Viņš parādīsies.

23 Un, tā kā tas ir tik ļoti svarīgi, es domāju, ka tieši pirms...tas ir, ka mūsu nelielās atmodas priekšvakarā mums ir nopietni jāieskatās Rakstos un jāierauga, cik ļoti tuvu mēs esam. Ja es gribētu zināt, cik ir laiks, es paskatītos savā pulkstenī. Ja es gribētu uzzināt, kādā nedēļas dienā mēs dzīvojam, vai kādā gada mēnesī, tad es ieskatītos kalendārā. Bet, ja es gribu uzzināt šī varenā notikuma tuvošanās laiku, es skatos Dieva Vārdā, Tas rāda laiku, kad tas tuvojas. Jo Bībelē ir teikts: "Kad šīs lietas sāks īstenoties, paceliet savu galvu, tuvojas jūsu izpirkšana." Tas laiks ir ļoti tuvu.

24 Jānim atklājējam uz Patmas salas tas bija tik ļoti svarīgi, ka tad, kad viņš ieraudzīja Tā Kunga Atnākšanas priekšskatījumu, kad viņš ieraudzīja tos lāstus, kas bija uz neticīgā, un svētības, kas bija uz ticīgā, viņš iekliedzās: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!" Kad viņš to visu bija ieraudzījis, tos notikumus pirms Viņa Atnākšanas, tas tik ļoti saviļņoja viņa sirdi, ka viņš iekliedzās: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!" Un kad viss draudzes periods bija parādīts viņa acu priekšā un viņš ieraudzīja to visu kopā, kā tas notiks, tad viņš iekliedzās: "Nāc, Kungs Jēzu!" Tas droši vien ir ļoti godpilni, ka Tā Kunga atnākšana ir jau ļoti tuvu.

25 Jēzus, kad Viņa mācekļi bija nonākuši līdz tam, ka skatījās uz miesīgajām jeb dabiskajām zemes lietām... Lūk, mums gribētos dažas minūtes pie tā apstāties. Ne jau tikai miesīgas lietas novērš mūsu uzmanību, reizēm mūs novērš tieši dabiskas lietas. Jēzus kalpi, tas ir, Viņa mācekļi

norādīja Viņam uz pilsētas templi Jeruzālemē, to vareno templi, kurā Dievs Savā Šekina Godībā bija parādījis vissvētākajā vietā. Un, kad viņi stāstīja Viņam, cik labi bija izliktie tie akmeņi, kā Dieva izcilais prāts bija noteicis, lai šie akmeņi tiktu izcirsti daudzās pasaules malās un salikti kopā, un ka četrdesmit tā celtniecības gados nebija dzirdams pat zāģa troksnis vai āmura sitiens. Tas bija tik meistarīgi salikts. Un kā Dievs bija nonācis starp ķerubiem, un bija parādīta Viņa Šekina Godība, un kādas varenas bija viņu cerības uz šo vareno draudzi.

26 Bet Jēzus viņiem pateica: “Neskatieties uz tām visām lietām.” Kaut arī tā bija svēta vieta, tā bija laba vieta. Tā bija vieta, nams, kur mājāja Tas Kungs. Taču Jēzus sacīja: “Neskatieties uz to visu. Es gribu jums pateikt to, kas ir daudz svarīgāks par šo. Jo nāk laiks,” sacīja Viņš, “kad šeit nepaliks akmens uz akmens.”

27 Nav svarīgi, cik ļoti mēs cenšamies rūpēties par mūsu fiziskajām vajadzībām, nav nozīmes, nav svarīgi, cik smagi mēs strādājam mūsu organizācijai, cik smagi mēs strādājam draudzē mūsu...mūsu draudzes noteikumiem; nāk laiks, kad tas viss pazudīs un beigsies.

Jēzus sāka runāt viņiem par to, bet viņi pajautāja: “Kāda būs pasaules beigu atnākšanas zīme?”

28 Un Jēzus sāka viņiem stāstīt: “Pienāks laiki, kad tur nepaliks akmens uz akmens. Jūs dzirdēsiet par kariem un baumas par kariem, epidēmijas, zemestrīces dažādās vietās.”

29 Un nesen Kalifornijā, tur Oklendā, kad mums bija tas gods būt tur sanāksmē, un tā bija pirmā reize, kad mana sieva piedzīvoja zemestrīci. Es sēdēju frizētavā un es...istaba tikai nedaudz notrīcēja. Un radio ātri paziņoja: “Bija zemestrīce.” Sacīja: “Pēc aptuveni astoņām minūtēm ir gaidāma vēl viena.”

Un es nodomāju: “Ak, bet ja nu tā ir tā pēdējā?”

30 Es izsteidzos ārā no frizētavas, satiku sievu, kura gaidīja ārā uz ielas, mēs iegājām vienā veikaliņā nopirkt kartiņas ar fotogrāfijām, lai aizsūtītu saviem tuviniekiem. Un kamēr mēs tur atradāmies... Tā ir viena no neparastākajām sajūtām, kādas vien var piedzīvot cilvēks: visa zeme sāk trīcēt, no plauktiem sāk krist lejā pudeles, ēku skursteņi sāk krist uz pārpildītās ielas, cilvēki kliedz un raud, no sienām krīt apmetums. Un vienlaicīgi šūpojas lielas ēkas ar trīsdesmit un četrdesmit stāviem, līdz dūmi jeb cementa putekļi paceļas augšup kā milzīga sēne. Un cilvēki sāk kliegt un skraidīt. Es sacīju: “Tas ir Visuvarenā Dieva pirksts, kas saka: ‘Rokas raksts ir uz sienas.’”

31 Jēzus sacīja: “Kad dzirdēsiet par zemestrīcēm dažādās vietās.” Tur uz šosejas pāršķēlās zeme apmēram pusotra metra platumā, bet dziļumā tie bija daudzi desmiti metru. Vienā vietā iegruva visa šoseja. Un, kad tā plaisa parādījās, es nodomāju, ka teju vai redzu Visuvarenā Dieva pirkstu, kurš saka: “Un būs zemestrīces dažādās vietās.”

32 Kamēr diena turpinājās, to pilsētu satricināja astoņas dažādas zemestrīces. Alus midzeņi neaizvērās, un piedzērušie drūzmējās ielās. Bet sievietes puskailas pastaigājās pa ielām, un viss bija tā, it kā nekas vispār nebūtu noticis. Cilvēki šodien ir tik iegrīmuši zemes lietās, ka es pat nezinu, kas ir jāizdara, lai sapurinātu šo valsti. Viņi vienkārši izskatās tik bezrūpīgi. Viņi nepievērš uzmanību. Un viens cilvēks pat komentēja, un es pats to dzirdēju, sacīja: “Vai redzējāt, ko es izdarīju? Es pakratīju savu dūri. Es esmu supermens.”

Un es nodomāju: “Kāda zaimošana!”

33 Taču es to neuzskatu par tik lielu zaimošānu, kādu es ieraudzīju šeit, mūsu pašu pilsētā, kad vakar vakarā braucu nost no šosejas uz Džordžtaunu; kad tu brauc cauri šiem te kvartāliem, tieši pirms izbraukšanas uz jaunās šosejas. Tur bija izlikts liels plakāts, uz kura bija uzrakstīts: “Viņš ir augšāmcēlies, Viņā ir Dzīvība.” Bet uzreiz nākamais plakāts, tur bija tikai tie divi, sacīja: “Kur ir

Budvaiser alus, tur ir dzīvība.”

34 Es nodomāju: “Kāda zaimošana!” Lūk, kas tas ir. Un Bībelē ir teikts, ka “pirms Kristus Otrās Atnākšanas cilvēki būs zaimotāji, dzīvos savās bezdievīgajās iekārēs, nesamierināmi un viltus apmelotāji”. Kā gan pasaule ir nonākusi tādos maldos!

35 Nesen Indijā, Bombejā, kad es ar savu dēlu Billiju biju tur lielā sanāksmē, kur desmitiem tūkstoši indiešu atdeva savas dzīves Kristus, izskanēja nopietns brīdinājums. Un es gribu, lai jūs ievērojat dabas saprātu. Un negaidot, kaut kāda nezināma iemesla dēļ, visi pilsētas putniņi sāka lidot uz lauku apvidu. Un putni baros lidoja uz lauku apvidu. Un cilvēki sāka ievērot, ka visi lopi, aitas un vērši... Bet Indijā žogi nav tādi kā mūsējie, tie nav koka žogi, bet masīvi akmens žogi, tie ir augsti. Un visi lopi sāka iet prom no tiem žogiem, iet prom no celtnēm un iet uz lauka vidu, un sāka spiesties kopā tur lauka vidū. Tad negaidot sākās spēcīga zemestrīce, sagrāva sienas, kokus, lidoja akmens šķembas. Bet putni tā arī neatgriezās, lopi palika uz lauka, bet cilvēki tik staigāja, domādami, ka viss ir kārtībā. Bet nākamajā dienā sākās vēl viena zemestrīce un sabrucināja vēl vairāk celtni, šķembas vien lidoja. Bet trešajā dienā lopi atgriezās pie sienām, un putni atgriezās pilsētā.

36 Ak, Tas, kurš dod barību zvirbulim, Tas, kurš ieveda Savas radības šķirstā, joprojām dzīvo un valda. Un šķiet, ka viņi saprot par Dievu vairāk nekā cilvēks, kuru Viņš radīja pēc Sava tēla; tai laikā, kad cilvēks zaimo, Dievs rūpējas par zemes radībām, un tie aizgāja prom no tiem augstajiem mūriem. Viņi būtu aizgājuši bojā, putni tiktu saspiesti akmens mūru plaisās, kad tie šurpu turpu šūpojās.

37 Viņa Atnākšanas zīmes! Ak, mēs dzīvojam varenā dienā! Zemestrīces dažādās vietās, epidēmijas, piepildās visas tās lietas, par kurām runāja Jēzus. Kā nu es to redzu, es neredzu, ka būtu atlicis kaut kas, izņemot Tā Kunga Atnākšanu. Tā ir pavisam tuvu.

38 Jēzus, kad Viņš Vērsās pie Saviem ļaudīm, Viņš sacīja: “Mācieties līdzību no vīģeskoka. Kad tas kļūst mīksts un salapo, jūs sakāt, ka tuvojas vasara. Bet, kad ieraudzīsiet, ka sāk notikt šī lietas, tad ziniet, ka laiks ir tuvu.”

39 Paskatieties, kas bija tas vīģeskoks. Vīģeskoks vienmēr ir bijusi ebreju tauta. Viņš runāja ne tikai par “vīģeskoku”, bet arī par “citiem kokiem”. “Kad redzēsiet, kā vīģeskoks un visi citi koki ir pumpuros...” Lūk, Viņš runāja ne tikai par vīģeskoku, bet arī par *citiem* kokiem.

40 Tagad vienkārši paskatīsimies, kad tam parādās pumpuri. Dažus pēdējos gadus mēs dzīvojam ļoti neparastā laikā. Pagānu draudzei ir bijusi viena no vislielākajām atmodām, kādas nav bijušas kopš...kopš apustuļu laikiem; ak, toreiz atmoda nebija pagānu draudzei, bet tieši ebreju draudzei. Taču pagānu draudze pēdējos desmit vai divpadsmit gados ir piedzīvojusi lielāko atmodu vēsturē.

41 Mēs atceramies Mārtiņa Lutera atmodu, patiešām, tā bija liela, taču tā bija tikai Vācijā. Mēs atceramies Veslija atmodu, kas bija Anglijā; tā izplatījās šeit un uz dažām Britu salām, taču tai nebija pārāk liela ietekme. Taču šajā laikā, šī notiekošā atmoda ar Pārdabisko ir aplājusī visu no jūras līdz bezgalīgajai jūrai, pa visu pasauli, caur lieliem radio un žurnāliem, un caur evaņģēlistiem, kuri devās pa visurieni bez jebkāda finansējuma no cilvēkiem, un ir atnesusi tādu atmodu, ka desmitiem tūkstošu dvēseļu ir piedzimušas Dieva Valstībā.

42 Un savā nelielajā vārajā kalpošanā, kuru man ir iedevis Tas Kungs, es jau esmu redzējis, kā vairāk kā miljons dvēseļu ir ienākušas Dieva Valstībā. Aizdomājieties par to! Bet citi ar tām lielajām kalpošanām, kas skan caur radio un citādos veidos, sasniedz miljonus. Atmosferas uguns ir iedegusies praktiski katrā zemeslodes stūrītī kopš tā laika, kad es...kopš tā laika ir pagājuši gandrīz desmit gadi, kopš es...mēs sākām šajā atmodā. Mēs esam pēdējā laikā.

43 Tagad skatieties, pēc tam, tieši pirms tā, Viņš šeit pravietoja un sacīja: “Jeruzalemes mūrus mīdīs pagāni, līdz beigsies pagānu laika periods.” To ir pārņēmuši muhamedāņi. Mēs to saprotam. Un es gribu, lai šodien jūs paskatieties uz to krīzi, kā Ismaēls un Īzaks joprojām stāv viens otram pie rīkles pašā Jeruzālemē, kur tam bija paredzēts notikt. Bet pirms dažiem gadiem Jeruzālemē ebreju tikpat kā nebija.

44 Un tā, Jēzus sacīja: “Kad ieraudzīsiet, ka vīģeskokam parādās pumpuri.” Lūk, ebreji ir bijuši izmētāti pa visu pasauli, liels daudzums; miljoniem Vācijā un Itālijā, un Savienotajās Valstīs, un pa visu pasauli. Un Dievs, kā Viņš jau bija rīkojies iepriekšējos laikos, nocietināja faraona sirdi, Viņš nocietināja pret ebrejiem Musolīni sirdi, un ebreji tika izdzīti no Itālijas. Viņš nocietināja Hitlera sirdi, un viņi tika izdzīti no Vācijas. Viņš nocietināja Staļina sirdi, un viņi tika izdzīti no Krievijas.

45 Bet vai esat ievērojuši avīzēs, ka mēs, Savienotās Valstis, nostājamies arābu pusē? Ak, brāli, rokas raksts ir uz sienas! Dievs pateica: “Kas svētīs Israēlu, būs svētīts; kas nolādēs Israēlu, būs nolādēts.”

46 Lūk, man mājās ir filma (vai arī, šķiet, es to šobrīd kādam esmu aizdevis), kuru zinātnieki nosauca: “*Trīs minūtes pirms pusnakts.*” Ja zinātniskajā pasaulē ir pateikuši, ka “pulksteņa rādītāji jau rāda trīs minūtes līdz pusnaktij”, un man šķiet, ka šobrīd viņi ir to saīsinājuši līdz apmēram “vienai minūtei” līdz pusnaktij, kad viņi atklāja udeņradi vai skābekli, atomiskos un visus tos varenos spēkus, kurus viņi var izmantot, varētu veikt pilnīgu iznīcināšanu tik vien kā piecās minūtēs. Viņi varētu, burtiski šodien trīsdesmit minūšu laikā visā Ziemeļamerikas kontinentā nepaliktu dzīvs neviens cilvēks. Un tas viss atrodas dažu bezdievju rokās, kuri mūs ienīst. Un turklāt mūsu baržas un kuģi stāv, it visur novietoti abās...Sibīrijā, tur Ungārijā un dažādās vietās, kur stāv mūsu kuģi, pielādēti ar tāda paša veida raķetēm.

47 Brāli, ir jau vēlāks, nekā jūs domājat! Sodoma un Gomora pat nenojauta, ka tajā naktī viņi dzīvoja savu pēdējo stundiņu. Ēģipte pat nenojauta, ka nāves eņģelis, kura atnākšana bija paredzēta, atnāks tajā naktī. Pērl-Harbora pat nenojauta, ka būs tāds uzlidojums. Mēs esam nosvērti uz svariem un atrasti viegli! Mēs esam tuvu pēdējam laikam!

48 Kā būtu, ja... Viņi, tieši Maskavā, viņi varētu nosūtīt tās raķetes, kuras tiek vadītas caur satelītiem un radariem, varētu nomest to bumbu tieši uz Ceturtās ielas Luisvilā, ja vien viņi sagribētu. Tā tas ir. Bet mūsējie var atrasties kaut kur tur jūrā, uz mūsu kuģiem, un nosūtīt tādu uz galvaspilsētu Maskavu, ja vien sagribēs. Kas gan notiktu, mans brāli, ja sāktos šī briesmīgā apmaiņa ar raķetēm un šī valsts tiktu satricināta, bet mēs tajā pat laikā izlaistu tādas pašas un uzņemtu tās uz viņiem? Un mēs jau tā dzīvojam uz trauslas, ļoti plānas zemes garozas, jo zemestrīces ir to tik ļoti saēdušas, ka tā ir kļuvusi kā izēsta ola. Ja uz tās notiktu viena liela eksplozija un astoņi tūkstoši jūdzes biežā lava izšļāktos gaisā, notiktu tieši tā, kā par to pateica Dievs.

49 Mēs esam laika beigās, mēs esam klāt. To nekādi nevar apstādināt. Lai kā arī lūgtos... Mēs varētu katrā reģionā nolikt pa Eizenhaueram, taču tas neko neapstādinātu. Jēzus Kristus pateica, ka tādi laiki atnāks, mēs esam klāt. Vīģeskokam parādās pumpuri.

50 Tajā kinofilmā, tur tālu Irānā, jūs lasījāt laikrakstā “*Look*” par to, ka viņi paņēma lielas lidmašīnas un lidoja uz turieni, un sēdināja lidmašīnās tos ebrejus. Tur bija tūkstoši, viņi bija dzīvojuši vēl kopš Bābeles gūsta laikiem, bijuši tur divarpus tūkstošus gadus, un tā arī tur palikuši. Viņi ara zemi ar seniem koka instrumentiem. Viņi vispār nezināja, ka Jēzus Kristus bija uz zemes. Viņi nezināja neko, izņemot savas senās jūdu tradīcijas, tradīcijas, ar kurām viņi bija dzīvojuši. Un, kad tās lidmašīnas nosēdās un sāka uzņemt tos ebrejus, lai aizvestu viņus uz dzimteni...

51 Pirms diviem tūkstošiem astoņsimt vai trīs tūkstošiem gadu pravietis bija pravietojis un sacījis: “Kad viņi izies no šī gūsta, Dievs nesīs viņus uz ērgļu spārniem.” Pravietis redzēja, kā atlido lidmašīnas, viņš redzēja, kā tās nosēžas un viņi tiek paņemti, un aizvesti uz dzimteni. Viņš nezināja,

kā lai to nosauc, viņš vienkārši...viņam tās izskatījās kā ērgļi, tāpēc viņš sacīja: “Viņi tiks aiznesti atpakaļ uz ērgļu spārniem.”

52 Un, kad viņi kāpa ārā no lidmašīnām un jaunie palīdzēja vecajiem, viņus intervēja un jautāja: “Vai jūs esat atgriezušies dzimtenē, lai nomirtu?”

Viņi sacīja: “Nē, mēs esam atgriezušies, lai ieraudzītu Mesiju!”

53 Ak, dažos pēdējos gados lieli tvaikoņi no visām pasaules malām ir devušies uz Jeruzalemi, vezdami padzīvojušus ebrejus, vecus un jaunus, ietērtus savos tērpos, braukdami no austrumiem un rietumiem. Un virs galvaspilsētas Jeruzalemes plīvo tā senā sešstūru Dāvida zvaigzne, vecākais karogs pasaulē, kurš nebija plīvojis divarpus tūkstošus gadus, šodien tā ir pasludināta par valsti. Vīģeskokam parādās pumpuri.

Jeruzaleme aug, Kungs visu atjauno,

Tās zīmes, ko redzēja pravieši;

Pagānu dienas ir skaitītas,

Tautas šausmu pārņemtas.

Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.

Izpiršanas diena tuvu ir jau,

Cilvēku sirdis dreb bailēs;

Ar Dieva Garu piepildīts esi,

Lai lukturis tavs apgriezts un tīrs,

Lai skats tev uz augšu, tava izpiršana tuvu ir jau.

54 Šobrīd ir vēlāks, nekā mēs domājam. Mēs nenākam uz draudzi tāpēc, lai ieņemtu vietu uz soliņa; mēs nenākam uz draudzi, lai noklausītos labu sprediķi, un nenākam uz draudzi, lai paklausītos labu mūziku. Tam visam ir sava vieta, taču, galvenais, mēs nākam uz draudzi, lai pārbaudītu Dieva priekšā sevi un savas dvēseles glābšanu, jo izpiršanas diena ir tuvu.

55 Jēzus Kristus, Dieva Dēls, salīdzināja to (kā Viņš teica) ar sievieti. Un šovakar, izskatot mūsu tēmu, mēs redzam šo sievieti; viņas vīrs bija aizgājis, bet viņa bija pazaudējusi vienu monētu no savas galvasrotas. Tagad es pacentīšos to izskaidrot.

56 Šodien, ja sieviete ir precēta, viņai būtu jānēsā laulības gredzens kā zīme, ka viņa ir precējusies. Tas ir tāpēc, lai citiem vīriešiem nebūtu pret viņu nekādu nodomu. Viņi paskatās uz redz, ka viņa ir precēta sieviete.

57 Tajos laikos viņiem nebija laulības gredzenu, viņi nēsāja galvasrotas (tai ir savs nosaukums), kuru nēsāja uz galvas. Tajā bija desmit monētas, un tā bija apkārt galvai. Un tā bija zīme, ka viņas ir precētas sievietes un vīriešiem nav ar viņām jākoķetē, puisiem nav ar viņām jāflirtē. Viņas bija precētas.

58 Katra no tām monētām... Ja vien mums būtu laiks...(taču man nav, es pacentīšos turēt savu vārdu, cik nu iespējams.) Es varētu jums izstāstīt, ko nozīmēja katra tā monēta. Tās atradās tur, un katra monēta apzīmēja noteiktu tās sievietes tikumīgo īpašību. Pirmā apzīmēja viņas mīlestību pret vīru. Otrā bija nevainības apsoliņums, dzīvot šķīsti priekš viņa. Un trešā un ceturtā, un piektā, un tālāk līdz devītajai un desmitajai.

59 Ja gribat to atrast, paskatieties 5. nodaļā Galatiešiem. Jūs ieraudzīsiet, ka tā sieviete simbolizēja draudzi, un draudze ir Kristus salaulātā Sieva. Un tā galvasrota, kas būtu jānēsā

draudzei, ir atrodama vēstules Galatiešiem 5. nodaļā, kas ir mīlestība, prieks, miers, ilgpacietība, labestība, lēnprātība, maigums, pacietība. Tā ir tā galvasrota, kas būtu jānēsā draudzei – brāļu mīlestība, laipnība, sadraudzība.

Un šī sieviete, kad... Droši vien jau bija diezgan tumšs, kad viņa saprata, ka viņa ir pazaudējusi vienu no tām monētām.

60 Ak, ja kādreiz arī ir bijis tāds laiks, kad draudzei būtu jāveic inventarizācija, lai noskaidrotu, vai visas monētas ir savā vietā, tad tam būtu jābūt tagad. Kļūst tumšs. Šie civilizācijas iznīcības rēgi un mākoņi ir savilkušies virs zemes, it visur ir grēks un izvirtība. Mēs dzīvojam ārkārtīgā laikā, kad ir tāds ļaunums, cilvēki, kas iet uz draudzi, lai tikai izliktos, cilvēki, kas iet uz draudzi, lai mēģinātu apslēpt savu zemiskumu, cilvēki, kas iet uz draudzi un apliecina kristietību, bet dzīvo kā visa pārējā pasaule: dzer, smēķē, spēlē azartspēles; sievietes ģērbjas netikumīgi, nēsā apģērbu, kuru nevajadzētu ģērbt pat savā garderobē, iet uz ielas cilvēkos. Bet “brāļu mīlestība” ir kas tāds, kas teju jau ir izzudis. Mēs neesam pazaudējuši *vienu* monētu, bet mēs esam pazaudējuši praktiski *katru* no tām.

61 Un sāka kļūt tumšs, un, atcerieties, viņas vīram bija jāatgriežas. Un, ja viņš ieraudzītu, ka viņai trūkst viena no tām monētām, tas nozīmētu, ka viņa ir iezīmēta kā “ielasmeita”.

62 Un, ja viņa bija apgānījusi vai kaut kādā veidā apgānījusies un cilvēki to bija redzējuši, tad viņu veda pie priestera un atveda lieciniekus, kas bija viņu tajā pieķēruši. Un priesteris, redzot, ka viņa ir precēta sieva, noņēma no viņas galvasrotas to monētu, pie kuras viņa neturējās. Ja viņa bija samaitājusi savu nevainību, tad viņi noņēma to. Ja viņa bija flirtējusi, parādīdama savu neuzticību vīram, tad noņēma to monētu. Lai kas tas bija, tieši to noņēma. Un, kad atgriezās viņas vīrs, viņš redzēja, ka viņa ir iezīmēta, un viņš uzreiz izšķirtos ar viņu, un viņam nebūtu nekā kopēja ar tādu sievieti. Viņam tāda sieviete nebūtu vajadzīga.

Un tā, sāka palikt tumšs, kad viņa saprata, ka ir kaut ko pazaudējusi, ka drīz ir jāatgriežas vīram, un kļūst vēls.

63 Draudzei būtu laiks pārbaudīt sevi ar Dieva Vārdu: mūsu tīrību, mūsu uzticamību, mūsu veltīšanos. Mēs esam kļuvuši par pļāpām, baumotājiem, smēķētājiem, aprunātājiem, par izkrāsotām Jezebelēm – darām visu to, ko dara pārējā pasaule, kristīgā draudze šodien ir tik ļoti saistīta ar to visu, ka viņu teju vai nevar atšķirt no pārējiem. Ir laiks veikt inventarizāciju. Kļūst vēls.

64 Un tā, lai... Bija tik vēls, ka viņai vajadzēja iedegt sveci. Un viņa paņēma sveci, un viņa paņēma ne tikai sveci, bet arī slotu un sāka tīrīt māju.

65 Ak, brāli! Ja kādreiz arī ir vajadzējis iedegt sveci, kas izstaro Evaņģēlija Gaismu, Svēto Garu, atgriezušos draudzē... Ne tik daudz emocijām, nevis kaut kādām fantāzijām, nevis kaut kādam emocionālam uzbudinājumam, nevis prieka pilnai skraidīšanai, bet tādām pārdzīvojumam, kas izmeklēs sirdi, kad vīrieši un sievietes visu nokārto ar Dievu. Pareizi. Mēs esam pēdējā laikā.

66 **Un viņa iededza sveci, lai kļūtu gaišs.** Un, brāli, šovakar šeit ir jāiededzas katrai svecei. Un ne tikai tas, viņa paņēma slotu, un kaimiņi redzēja, kā putekli iet pa gaisu. Viņas mājā notika īstena tīrīšana, jo teju teju bija jāierodas viņas vīram. Un, ja viņš atrastu viņu bez tās monētas, viņa būtu “netikle”.

67 Brāli, mums, dzīvā Dieva draudzei, šajā nozīmīgajā laikā, kurā mēs šobrīd dzīvojam, mums ir pienākums sevi pārbaudīt, nostāties Dieva priekšā, jāiededz Evaņģēlija Vārda sveci un jāpārbauda sevi, un jānoskaidro, vai mums kaut kā netrūkst, un, jo īpaši, kad mēs redzam, kā tas viss tuvojas. Mēs esam pēdējā laikā, Kristus Atnākšana ir tuvu. Citas cerības draudzei šai pasaulē nav.

68 Un paskatieties, draudze snauduļo. Draudze vairs nav pie apziņas. Viņus teju vai nevar

pamodināt. Bībelē ir teikts, ka viņi nonāks līdz tādām stāvoklim, kad viņi sacīs: “Nu, mūsu Kungs novilcina Savu Atnākšanu. Un viņi ēdīs un kodīs viens otru, un darīs visu ko tādu, un visu laiku karos.” Tas ir šis laiks. Viss ir gatavs. Tā teikt, lappuse ir pāršķirta, un viss ir gatavs, Tā Kunga Atnākšana.

69 Luterāņu draudze ir zaudējusi savu gaismu. Metodistu draudze ir pazaudējusi savu gaismu. Baptistu draudze ir zaudējusi savu gaismu. Pentakostu draudze ir zaudējusi savu gaismu. Tā vien šķiet, ka vairs nav palicis nekādas gaismas.

70 Pentakostu ļaudis, svētuma ļaudis uzvedas tieši tā kā metodisti. Metodisti uzvedas kā baptisti. Baptisti uzvedas kā luterāņi. Luterāņi uzvedas kā katoļi. Un tas viss atkal ir kļuvis par vienu milzīgu grēka kaudzi. Tā tas ir. Mēs esam pēdējā laikā, Tā Kunga Atnākšana.

71 Un tā, viņa veica mājas tīrīšanu. Viņa berza grīdas, slaucīja sienas, notrausa zirnekļu tīklus, viņa nelikās mierā, kamēr atrada pazaudēto. Un, kad viņa to atrada, tad viņa pasauca pie sevis savas māsas-draudzes.

72 Man nav svarīgi, vai tu esi metodists, baptists, pentakosts, prezbiterietis, nāc, priecāsimies kopā. Kad atnāks tas laiks, kad draudze atradīs savu brāļu mīlestību, kad draudze atradīs savu svēto pieklājību, kad draudze atradīs savu vietu Kristū, viņa pasauks pārējos ķermeņa locekļus: “Nāciet, priecājieties kopā ar mums.” Dievs grib, lai draudze Viņu mīlētu.

73 Man šķiet, ka svētdien no rīta es runāju par sievietes tikumiskajām īpašībām. Cik tas ir svētīti! Kas var būt patīkamāk, kā nogurušam atgriezies mājās, ja Dievs ir devis vīrietim sievu! Vīrietis un sieviete ir nedalāmi, viņi ir viens. Radīšanā Dievs sākumā radīja viņus abus kopā, un viņi ir viena sirds, dvēsele, saprāts un pilnīgi viss. Kad Viņš no zemes pīšļiem izveidoja vīrieti, Viņš atdalīja viņu no sievas. Kad Viņš veidoja Ievu, Viņš neveidoja viņu, paņemdams vēl kādus mālus, bet Viņš paņēma no Ādama sāna ribi un uztaisīja viņam sievu. Viņš pateica: “Viņa ir kauls no mana kaula un miesa no manas miesas.” Viņi bija viens sirdī, dvēselē un ķermenī.

74 Tā ir līdzība par Kristu. Dievs nepaņēma Kristus draudzi no kādas ticības mācības, un Viņš nepaņēma viņu no kāds konfesijas. Viņš paņēma viņu no Kristus sirds, iedurams šķēpu Viņa sātā, caur Asinīm.

75 Mans brāli, māsa, mani neinteresē, cik ļoti reliģiozi jūs varbūt esat; ja jūs neesat apklāti ar Asinīm, jūs esat pazuduši. Mēs iedziļināsimies tajā parīt vakarā un parādīsim, cik ārkārtīgi svarīgi tas ir. Taču bez tām Asinīm jūs esat pazuduši.

Lūk, kad Viņš izveidoja to sievu, viņa bija pavadone. Tas viņam bija kaut kas, lai to mīlētu; tā bija daļa no viņa.

76 Tagad klausieties uzmanīgi. Nekāds vīrietis, nekāda sieviete nevarēs nokļūt Debesīs, ja viņi nav dzimuši no augšas. Es ar to nedomāju, ka tāpēc, ka tu runāji mēlēs, es ar to nedomāju, ka tāpēc, ka tu gaviļēji, es ar to nedomāju, ka tāpēc, ka tu dejoj, es ar to nedomāju, ka tāpēc, ka tu regulāri ej uz draudzi, nēsā krūšu nozīmes, kas rāda tavu uzticību; ar to viss ir kārtībā, taču tas nav tas. Ir jābūt laulības saiknei starp tevi un Kristu, līdz jūs kļūstat viens. Jūs esat viens! Bet, ja jūs neesat, kā...

77 Vai varat iztēloties, kad atnākat vēlu vakarā noguris, nomocījies, izpumpēts? Ja tu esi fermeris, mehāniķis, sludinātājs, lai kas arī tu nebūtu, ienāc...kad tu ienāc savā nelielajā namā...tu ilgojies tur ierasties. Tu atver durvis, bet tur stāv mīļā sieviņa, viņa tevi sagaida. Viņa ir tik skaista un sakopta. Viņa pienāk un noskūpst tev uz vaiga, viņa saka: “Ak, tu esi noguris.” Apsēdina tevi krēslā, pati apsēžas tev uz ceļiem, apskauj tevi un glauda tevi. Tad tā vien šķiet, ka nemaz neesi noguris, kaut kas dod tev spēku. Tas ir kaut kas, ko Dievs tev ir iedevis tam mērķim. Tā ir tava daļa, lūk, ja viņa ir uzticīga sieva.

78 Taču kā būtu, ja tās lūpas tajā pašā dienā vai kādā citā laikā būtu skūpstījušas citu vīrieti? Kā būtu, ja tu to zinātu? Kā būtu, ja tās rokas būtu skāvušas citu vīrieti? Tad uz taviem ceļiem sēdētu visīstākā negantība. Tāds skūpsts dedzina, kā Jūdas skūpsts. Šādas rokas, tu negribētu, lai tās tevi apskauj. Ak, varbūt viņa ir ļoti saskaistinājusies, varbūt viņas mati ir vijīgi, varbūt viņai ir brūnas acis, varbūt viņai ir rozā vaidziņi, varbūt viņas kleita ir izgludināta; varbūt viņa ir ļoti skaista, taču, ja tur nav tā īstenā, neviltotā, dievbijīgā cieņa un mīlestība, un uzticība, tad būtu labāk, ja viņa uz taviem ceļiem nesēstos. Tev negribētu ar viņu neko kopēju, viņa būtu tev apgrūtinājums. Man ir vienalga, cik ļoti viņa izskaistinās, viņai vienalga nav taisnība, līdz viņa pierādīs, ka viņa ir īsta, neviltota iemīļotā, mīl tikai tevi, nevienam, izņemot tevi, savus skūpstus nedāvā, citas rokas, izņemot tavējās, viņu neapskauj, un tu to zini. Kādas jūtas, kāds mierinājums!

79 Tas ir vīrs un sieva, kas simbolizē Kristu un Viņu draudzi. Un, kad jūs ejat uz savu draudzi, jums var būt vislabākie soli pilsētā, jums var būt visaugstākā torņa smaile pilsētā, jums var būt vislabākās ērģeles, jūs varat gērbties labāk par visiem, jūs varat dziedāt kā cīruļi, taču tas viss, ja jūs skūpstāties un flirtējat ar pasauli, šis skūpsts uz Kristus vaiga ir nodevīgais Jūdas skūpsts. Viņš negrib ar tevi nekā kopēja. Viņš skatās uz tavu laulības gredzenu un Viņš redz, ka galvasrotas nav, Viņš redz, ka vairāk nav mīlestības. Tā ir tikai forma, Viņš konstatē, ka ir pazudusi uzticība. Tu esi bijis ārļaulības sakaros ar pasauli. Jūs ejat uz dejām un ballītēm ar bugi-vugi, un skatāties visas tās nešķīstās televīzijas programmas. Jūs pārkāpjat laulību ar Kristu, attiecībā uz Viņu, saukdami Viņu par savu Vīru.

80 Bībelē ir teikts: “Tu saki: 'Es esmu bagāts, man nekā netrūkst.’” Taču Viņš pateica: “Bet nezini, ka tu esi kails, nelaimīgs, akls, nabags un nezini to.” Ir pienācis laiks, lai mēs iedegtu sveci un iztīrītu māju. Tā Kunga Atnākšana ir tuvu.

Dažas minūtes pārdomāsim to, noliedzdami savas galvas. Labi? Māsa, aizej, lūdzu, pie klavierēm.

81 Ko tu dari, draudze? Kādā tu šodien esi stāvoklī? Kad jūs lūgšanā paceļat rokas, vai jūs kaut kas aizmirst? Ja jūs flirtējat ar pasauli, ja darāt to, kas ir nepareizi, jūsu skūpsts...

82 Aizdomājies par to, vīrieti. Cienītais, es gribu tev kaut ko pajautāt. Un tas attiecas gan uz precētiem, gan uz neprecētiem. Jauno lēdij, ko tu domātu par savu puisi, ja ieraudzītu, ka viņš skūpstās un satiekas ar citām meitenēm, bet tu būtu ar viņu saderināta, un viņš pienāktu un noglaudītu tev roku, un teiktu: “Dārgumiņ, es mīlu tikai tevi.”

Tu sacītu: “Tu esi nožēlojams liekulis, vācies prom no manām acīm!”

83 Kā tu... Aizdomājies par to, cienītais. Mēs esam ne tikai saderināti, mēs esam precēti. Draudze ir precēta ar Kristu. Mēs esam Kristus sieva, dzemdinām bērnus. Kā tev patiktu, ja tu vakarā atnāktu mājās, lai pabūtu ar savu sievu, un viņai ir bērniņu bariņš, bet tu uzzini, ka tajā dienā... Un, kad viņa ienāk, ak, varbūt viņa ir nokrāsojusi nagus (tas ir, ja jūs esat no pasaules). Tu varbūt... Viņa varbūt izskatās tik skaista, taču tu zini. Aizdomājies par to, brāli: ja tā sieviete ir skūpstījusi citu vīrieti, ja šīs rokas, kas apskauj tevi...saka, ka tevi mīl, bet tu zini, ka tas...ka viņa ir mīlējusi arī citus, ka viņas mīlestība nav patiesa. Viņas mīlestība nav patiesa, tā nepieder tev, tā pieder arī citiem. Ja tevī ir atlicis kaut nedaudz vīrišķības, tu nogrūstu viņu no saviem ceļiem. Aizdomājies, kā tu justos. Aizdomājies par to, kundze: ja tavs vīrs atnāks mājās... Ne tikai tas, bet arī pārnēsā slimības no netikumīgiem aktiem.

84 Un, ak, vai tad jūs nesaprotat, visa draudze ir saēsta ar garīgām venēriskām slimībām, visvisādiem “ismiem” un visu ko citu. Tas ir nepareizi! Dievs, esi žēlīgs! Draugi, Jēzus nāk. Vienā no šiem vakariem vai dienām jums vairs nebūs laika. Jums labāk ir pārbaudīt sevi tagad.

Lūgšim.

85 Cik daudzi no jums pateiks: “Brāli Branham,” ar noliektām galvām, paceltām rokām, “piemini mani savā lūgšanā, brāli Branham. Es atnāku šovakar, es neatnācu uz šejieni, lai tikai izrādītos.” Lai Dievs jūs svētī. Tikai paskatieties uz tām rokām! “Es neesmu atnācis šurp, lai mani redzētu, es atnācu, lai kaut ko uzzinātu. Un es ticu, ka Dievs runāja uz manu sirdi, kad tu sludināji, un es aptveru, ka man nav taisnība. Es gribu būt īsts, paties kristietis. Es gribu patiesi mīlēt, lai tad, kad es iešu pie mana Kunga un metīšos ceļos, es gribu, lai Viņš ieskauj mani Savās rokās, pasaka: 'Ak, Mans mīļotais!'”

86 Vai atceraties Salamanu, kā viņš par to runāja? Viņš sacīja: “Nāc, mana mīlestība, pastaigāsimies caur granātkokiem, pastaigāsimies pa garšvielu dārzu.” Kā viņš sacīja, ka viņas lūpas izskatījās kā rožu pumpuri un visu ko tādu. Kā viņš mīlēja savu sieviņu, sacīja: “Atnāc, iesim un izbaudīsim mīlestību.”

87 Kad tu noliecies pie sava altāra lūgšanai, vai tava sirds ir tikpat patiesa un tava dvēsele tik tīra, ka tu saki: “Kungs Dievs, izbaudīsim mīlestību,” un tu saki, “jā, mans Iemīļotais, es Tevi mīlu?” Vai arī tu esi bijis ārļaulības sakaros? Vai tu esi flirtējis ar pasauli?

88 Bet Tā Kunga stunda ir tuvu, kad visas šīs zīmes un brīnumi, un desmiti tūkstoši citu lietu, kas ir notikušas, norādot... Visas zīmes norāda. Jau kļūst tumšs. Draudzē notiek atdzišana. Šķiet, ka atmoda ir beigusies. Teju teju izzudīs pēdējā drusciņa. Un, lūk, izrādās, ka mēs esam ļaunības pārkāpēji. Ko Viņš darīs? Viņš nometīs mūs no Saviem ceļiem un pateiks: “Atejiēt no Manis, nelikumības darītāji.”

89 Un tā, ja šeit vēl ir kāds, kas vēlas, lai viņu piemin, es atkal jūs palūgšu, paceliet roku pretim Dievam, sakiet: “Es tagad atdodos un saku, ka ar Dieva žēlastību no šodienas vakara un turpmāk es dzīvošu patiesu dzīvi ar Dieva palīdzību.” Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī. Un tevi, brāli, un tevi, māsa, un tevi, jaunā lēdij, un tevi, ser; tevi, brāli, jūs šeit, arī tur, un tevi, jaunais cilvēks.

90 Vai šeit ir kāds cilvēks, kas vēl nav glābts, kas pateiks: “Brāli Branham, piemini mani, es vēl neesmu dzimis no augšas. Es zinu, ka neesmu.” Paklausieties, tu neesi glābts, kamēr tu nepiedzimsi no augšas, tu esi tikai pagriezies ar seju pret Kādu, taču, kad tu pieņem Kristu, tu piedzimsti no augšas. Sakiet: “Brāli Branham, es vēl neesmu To pieņēmis. Es zinu, ka man nav taisnība. Es tagad paceļu savas rokas un saku: 'Piemini mani.' Es vēl neesmu glābts. Es nekad pat neesmu mēģinājis kalpot Kristum, taču es gribu pamēģināt. Palūdz par mani, brāli Branham.” Vai kāds šeit pacels savu roku? Vai šeit ir kaut viens cilvēks, kas nekad nav bijis kristietis, kas vēlas pacelt savu roku, sacīdams: “Piemini mani, brāli, lūgšanā?” Lai Dievs tevi svētī, dēliņ. Vai vēl kāds pateiks: “Piemini mani, brāli?” Lai Dievs tevi svētī, kundze. Vai vēl kāds: “Piemini mani, brāli, tagad es gribu ticēt Kungam Jēzum un pieņemt Viņu kā savu Glābēju?” Lai Dievs tevi svētī, brāli. Tā ir labi.

91 Nesen mani kāds kritizēja, sacīdams: “Brāli Branham, kāpēc tu saki: 'Paceliet roku?’” Paklausieties, neatradīsies tāds cilvēks, kas ticētu aicinājumam pie altāra vairāk nekā es. Es ticu iziešanai pie altāra, tas ir labi, taču tas tevi neglābj. Galvenais ir tavs viedoklis, tavs lēmums attiecībā uz Kristu. Tu sacīsi: “Nu, ja es pienācu pie altāra...” Tas ir labi. Taču, brāli, vai jūs aptverat, ka tad, kad jūs paceļat roku, jūs pārkāpjat visus zinātniskos likumus? Jūsu rokai pēc dabas, pēc gravitācijas likuma būtu jākarājas uz leju. Ja jūs paceļat roku, tas parāda, ka jūsos ir kāda pārdabiska būtne, kas var nepakļauties dabas likumiem un pacelt jūsu roku pretim Radītājam. Tavā sirdī Kaut Kas ir pieņēmis lēmumu. Dievs redz, kā tu pacel rokas, tieši tāpat, kā Viņš redz tevi pie altāra. Pilnīgi pareizi. Ja tu dari to nopietni, tad arī Dievs uztver to nopietni. Taču paklausies, draugs, tu nevari būt neizlēmīgs, tas ir jādara nopietni.

Tagad palūgsim.

92 Svētais Debesu Tēvs, šajā vakarā, šīs atmodas sākumā, kad mūsu laiks jau ir aiztraucies un

mēs esam nedaudz aizkavējušies, es lūdzu Tevi būt žēlīgam pret šiem cilvēkiem. Un dāvā, Visuvarenais Dievs, lai... Šovakar šajā ēkā pacēlās vismaz divdesmit rokas, viņiem ir vajadzīgs Kristus. Ak, Dievs, tās ir viņu dvēseles! Gars, Eļļa ir jau gandrīz izdegusi. Un vairāk tur nebūs. Kad tajā spainī jeb traukā izsīkst pēdējā lāse, vairs nebūs Eļļas, ko ieliet lukturos. Viņi saprot, ka viņi dzīvo beidzamajā dienā. Ārpus Kristus mums uz zemes vairs nav nekādu cerību. Šajā vakarā es lūdzu, Kungs, lai kaut kādā veidā šajā nopietnajā brīdī, nopietnībā, lai Tu tagad atsūti Svēto Garu, kurš pamudināja viņus pacelt rokas, un izglāb viņus no grēcīgās dzīves. Dāvā to, Tēvs.

93 Un lai, pirms beigsies šī sanāksme, lai ir burtiski desmitiem to, kas skaļi gaviļēs ar Svēto Garu. Lai šajā baptistērijā vienkārši viens pēc otra tiek kristīti dārgajā mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā, Lieldienu rītā, ceļoties atjaunotai dzīvei. Ak, Mūžīgais Svētais Tēvs, es lūdzu, lai Tu viņus svētī. Dāvā to, Kungs. Un tagad, šai pat brīdī, lai viņu lēmums ir patiess, lai viņi pieņem Tevi tieši tur, kur viņi sēž. Pie altāra un visapkārt, it visur ir pilns ar cilvēkiem, un mēs lūdzam, lai Tu ļauj šiem cilvēkiem šajā vakarā kļūt par Taviem kalpiem. Kristus Vārdā.

94 Kamēr mūsu galvas ir noliektas, es gribu uzdot jums vienu nopietnu jautājumu. Tie, kas pacēla rokas, un tie, kas lūdzās, es zinu, ka jūs nepacēlāt roku tāpat vien, lai kāds to redzētu. Jūs pacēlāt to, jo kaut kas pateica jums to izdarīt. Un, paceldami roku, jūs sakāt: “Brāli Branham, es ticu, Dieva un šo cilvēku priekšā, es ticu, ka šodien manā sirdī kaut kas notika, un sākot no šī vakara, es būšu cits cilvēks.” Vai jūs nepacelsiet rokas, tie, kas jau pacēla, pateiksiet: “Es ticu.” Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs svētī tevi, tevi, tevi, tevi. Tas ir brīnišķīgi. Tur, pašās beigās, jā, lai Tas Kungs jūs svētī.

95 Vai vēl kāds pacels roku, pateiks: “Tagad es ticu.” Lai Dievs tevi svētī, brāli. “Tas Kungs man šovakar saka...” Lai Dievs svētī tevi, kundze, tur aizmugurē. Lai Dievs tevi svētī, jauno lēdij, lūk, šeit. “Tas Kungs tieši tagad man saka, ka kaut kas ir noticis manā sirdī, un es ticu, ka no šīs atmodas man būs vairāk prieka, kā jebkad man dzīvē ir bijis.” Lai Dievs jūs svētī. Labi, lai Dievs tevi svētī, kundze, kura sēdi šeit. Es jau nodomāju, ka nu ir pienācis laiks arī tev pacelt roku. Vai tur ir vēl kāds, kas pateiks: “Es patiešām sajūtu pārmaiņu, brāli Branham, es ticu, ka šodien iziešu no šī dievnama, apjauzdams drīzo Kristus tuvošanos. Es iziešu no šejienes, lai dzīvotu citādu dzīvi. Caur Dieva žēlastību es būšu kristietis. Es ticu, ka Dievs ir mani pieaicinājis.”

96 Un, ja Viņš ir tevi pieaicinājis, tad tu piederi Viņam. Beidz flirtēt, beidz flirtēt ar šo pasauli! Aiziet, dzīvo tagad Viņam. Saki: “Es atgriezīšos no visiem saviem grēkiem, un tagad es pieņemu Kristu kā savu Glābēju.” Vai būs vēl kāds, pirms mēs beigsim? Vai ir? Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs jūs svētī. Tas ir labi. Lai Dievs jūs svētī. Tas ir labi. Es ļoti priecājos, redzēdams, ka jūs to darāt. Labi.

97 Tā kā ir vakara sākums, ir nedaudz...mēs negribētu izdarīt pārāk lielu spiedienu, mēs gribam beigt ātrāk, lai jūs atkal varētu atnākt rītvakar.

98 Pirms mēs beigsim, vai šeit ir kāds slims cilvēks, kas pacels roku un pateiks: “Palūdz par mani, brāli Branham.” Labi, lūk, piecas, sešas, septiņas, astoņas, deviņas, desmit rokas, vienpadsmit, divpadsmit, labi, lūk, trīspadsmit, četrpadsmit, labi, piecpadsmit.

Tagad zemosimies.

99 Svētais Debesu Tēvs, Tu redzēji šīs rokas. Un, ak, viņi šeit atrodas ar kādu mērķi. Varbūt viņi ir kristieši, taču viņiem ir vajadzīga Tava lielā palīdzība. Un mēs apjaušam, Kungs, ka Tu iesaucies caur Dāvidu, pateici: “Neaizmirsti visus Viņa labumus, Kurš piedod visas mūsu nelikumības, Kurš dziedina visas mūsu slimības.” Es lūdzu, lai Jēzus Kristus Asinis ir pār viņiem tik ļoti, lai viņi tiktu pilnībā dziedināti un izbaudītu sekojošās sanāksmes. Dāvā to, Kungs. Mēs prasām to caur Kristus Vārdu. Āmen.

Tagad piecelsimies, “*Paņem līdzī Jēzus Vārdu*”.

Ak, paņem Jēzus svēto Vārdu,

Lai... (Pagriezīsimies, paspiedīsim roku kādam, kurš ir blakus. Pagriezieties, paspiediet rokas.)

*Nes to līdz zemē plašā,
Viņš dos mieru dvēselei.*

*Jēzus Vārds (dārgais Vārds) salds ir man!
Prieks līdz debesīm lai skan!
Jēzus Vārds (dārgais Vārds) salds ir man!
Prieks līdz debesīm lai skan.*

Tagad klusiņām, vērsot savus skatus šai virzienā, dziedāsim maigi.

*Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim
Un pie kājām kritīsim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesīs To kronēsim,
Kad mūsu ceļu noslēgsim.*

*Jēzus Vārds (dārgais Vārds) salds ir man!
Prieks līdz debesīm lai skan!
Jēzus Vārds (dārgais Vārds) salds ir man!
Prieks līdz debesīm, lai skan.*

100 Nu, ir jau nedaudz pāri deviņiem, kādas septiņas vai astoņas minūtes pāri deviņiem. Nav tik vēls, varat iet mājās, nāciet rītvakar, un mēs priecāsimies par Dieva svētībām, priecāsimies par jūsu klātbūtni. Un, lūk, es ievēroju, ka apmēram divpadsmit, četrpadsmit rokas šovakar pacēlās dziedināšanai. Ja slimo cilvēku būs daudz, mēs vienu vakaru izziņosim dziedināšanas dievkalpojuma, iespējams, sestdienas vakaru un arī svētdienas. Ja mēs redzēsīm, ka nespēsīm visus paņemt svētdien, tad iedalīsim sestdienas vakaru. Paskatīsimies, kā mums sanāks.

101 Lūk, es lūdzu, lai Dieva svētības ir bagātīgi pār katru no jums, un lai Viņš ir ar jums un svētī jūs, līdz mēs atkal tiksimies rītvakar.

102 Tagad nolieksim galvas īsai lūgšanai, kamēr es palūgšu ganu atnākt šurp un atlaist mūs ar lūgšanas vārdiem.

Tā Kunga Otrā Atnākšana

(The Second Coming Of The Lord)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja trešdienas vakarā, 1957. gada 17. aprīlī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 57-0417 ilgst 1 stundu un 13 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.